*) ד' ק"ק פ"ג: מענה ט"א

**) ד' ר"ה כ"ג: מענה ט"ב ותוספתא פ"ב ה"ב.

***) כך גורס הערוך בערך אפר. ובגמ' שלנו איתא בפ"ק דסוכה (ג"ב ע"ב) ובפ"ב דר"ה (כ"ה ע"ב) ובכמה מקומות.

[ני' ליתא אמר רבי לעיל טו:]

[ני' ריש ומ"ש ר' לוי בר לחמא ור' חמא בר חנינא]

[ני' ריש ד' אלף לי אל דר המור כו' דר המור עליני בה כו']

[בילקוט שמ"ש ד' אלף לי אל דר המור כו' (תהלים ע) וְרָמָה וְקַקָּה: פע"ג דלמו מכס. ולא עם הארץ במתיבתה ולא ולמי מכס עדיף: פם יש זקן ואפ"ה מכס. תימר זקן והוא מכס: פרש"י גורס. בעל קומה שימעטו ויקבלו דבריו להמריך את הלב: פפי' פמוך. תכשי ניוה דכתיב "בחוקה" דמשמע נכח וגיוה ליון: מי נדמה פפני מי. הוי לומר לדיק מפני למי: פם מין פמה מרמה כו'. כלומר יוכס כמה שאתה לומר לרחם על אלו דכתיב (תהלים קמה) ורחמיו על כל מעשיו כן תרחם עליו: מריש. קורה: בירש. מגדל: שיש בידו בירה. גזל: ומינו מוור כו'. למלם את הגזל למה הוא דומה וכו': נפש נכנעו עד כפים. עם הכפים צריך ליפת הלב לשמים כלומר שימחור מקלקולו: ממופל ומין לו. יש לו טפלים ואין לו במה להתפרנס אלמו דומה עליו [והוא צריך לקרות מקרות לכו עליהן]: ויש לו ונרפו. שמתכוין יותר מדאי: ומרוממ נפש. מפרש לקמן: ונפל כרך. עניו: ומרומם נפש. טוח לבריות ומסכימין לתפלתו: נפיפה. כשומי קלח שמוסך הלב: ורגיל נקרות כו'. שיהו הפסוקים של תפלה סדורין בפיו: היינו

 תפילין · פירוש לתם התפר במקום הפתר דתיהו התפילין פתר"ה וגו': **איבא** ביניהם דגלו מבי כניסתה לבי כניסתה · פירוש למ"ד משום גלוח ולמ"ד משום פרהסיא ליכא להה בי כניסתה הוי כמו בפנעה:

אפר מקלה · פירוש לומן לתפר הוה מדבר הסמוך מלמעלה לחדם כדי לזכור עקידת יצחק דלמלמל מלה כה כה תלת כדי לומר שהרי לט לפניך כתפר כמו כן מהני עפר סתם והייט פירוש ליכא בינייהו עפר סתם:

יוצאין לבית הקברות · מכלן טהגין בכל מקום לילך לבית הקברות בט' בתב שהרי ט"ב הוי תענית לבור כמו שהיו עושין מפני הגשמים:

הר שיעלה ממנו הולחה ליכרלל · י"מ "זוה ירושלם שנקרלו על שם תברהם שקרלוהו הר ה' יראה (בראשית כב) (ז') והעיר היה נקרלת כבר שלם כדכתיב (שם יד) ומלכי לדק מלך שלם וקרלו ירושלם על שם ירלה ועל שם שלם לכך אין לט טוענין ו"ד בירושלם בין למ"ד למ"ס על שם שלם והכי נקרלו מוריה על שם תורה כדכתיב (ישעיה ג) כי מיון תלת תורה וכתיב (דבריס יג) יוכן מצפניך ליעקב והוא לשבת הגזית · המוריה זה סיני ונקרלו מוריה על שם שממנו יצלו מורלה לעובדי כוכבים ממנו תורה כדכתיב (תהלים עו) מרן ירלה לומר לומר ושקטה לו ממי ללה לומר בירושלם נקרלו מוריה על שם שיש מורלה לעובדי כוכבים על גדולתה ומפתחדים:

אדם שיש לו טורה · פירוש בעל קומה כדי שיסמטו לכריו ויקבלו ממנו להמריך הלב ופרקו נלה פירוש כשעמד על פרקו לפילו כשהיה בחור היה גלוח שם רט: מלי

אמר מקלה · פירוש לומן לתפר הוה מדבר הסמוך מלמעלה לחדם כדי לזכור עקידת יצחק דלמלמל מלה כה כה תלת כדי לומר שהרי לט לפניך כתפר כמו כן מהני עפר סתם והייט פירוש ליכא בינייהו עפר סתם:

יוצאין לבית הקברות · מכלן טהגין בכל מקום לילך לבית הקברות בט' בתב שהרי ט"ב הוי תענית לבור כמו שהיו עושין מפני הגשמים:

הר שיעלה ממנו הולחה ליכרלל · י"מ "זוה ירושלם שנקרלו על שם תברהם שקרלוהו הר ה' יראה (בראשית כב) (ז') והעיר היה נקרלת כבר שלם כדכתיב (שם יד) ומלכי לדק מלך שלם וקרלו ירושלם על שם ירלה ועל שם שלם לכך אין לט טוענין ו"ד בירושלם בין למ"ד למ"ס על שם שלם והכי נקרלו מוריה על שם תורה כדכתיב (ישעיה ג) כי מיון תלת תורה וכתיב (דבריס יג) יוכן מצפניך ליעקב והוא לשבת הגזית · המוריה זה סיני ונקרלו מוריה על שם שממנו יצלו מורלה לעובדי כוכבים ממנו תורה כדכתיב (תהלים עו) מרן ירלה לומר לומר ושקטה לו ממי ללה לומר בירושלם נקרלו מוריה על שם שיש מורלה לעובדי כוכבים על גדולתה ומפתחדים:

אדם שיש לו טורה · פירוש בעל קומה כדי שיסמטו לכריו ויקבלו ממנו להמריך הלב ופרקו נלה פירוש כשעמד על פרקו לפילו כשהיה בחור היה גלוח שם רט:

מלי

יש זקן אומר זקן, ואם לאו אומר חכם ואם לאו אומר אדם של צורה אמו זקן דקאמרי אף על גב דלאו חכם הוא? אמר אביי הכי קאמר אם יש זקן והוא חכם אומר זקן והוא חכם, ואם לאו אומר חכם, ואם לאו אומר אדם של צורה: אחינו לא שק ותענית גורמים אלא תשובה ומעשים טובים גורמים שכן מצינו באנשי נינוה-שלא נאמר בהם וירא האלהים את שקם ואת תעניתם, אלא וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה, ואת הרעה שקבצא שקם האדם והבהמה, מאי הוו עבדי? אסרא בהבמות לחוד ואת הולדות לחוד אמרו לפניו: רבונו של עולם אם אין אתה מרחם עלינו אין אנו מרחמים על אלו, אקרא אל אלהים בחוקה, מאי אמור? אמרו לפניו: *רבונו של עולם עלוב ושאינו עלוב (ג) צדיק ורשע מי נדחה מפני מי, ישובא איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם, מאי ומן החמס אשר בכפיהם? אמר שמואל אפילו גזל מריש ובנאו בבירה מקעקע כל הבירה כולה ומחזיר-מריש, לבעלין, אמר רב אדא בר אהבה "אדם שיש בידו עבירה ומתודה ואינו חוזר בה למה הוא דומה? לאדם *שתופס שרץ בידו שאפי' טבול בכל מימות שבעולם לא עלתה לו-מטבילה, ולקו מידו, כיון שטבל בארבעים סאה מיד עלתה לו טבילה שנאמר "ומודה ועוזב ירוחם" ואומר "נשא לבבינו אל כפים אל אל בשמים": עמדו בתפלה מורידין לפני התיבה זקן כו': תנו רבנן עמדו בתפלה אע"פ שיש שם זקן וחכם אין מורידין לפני התיבה אלא אדם הרגיל (*איוהו רגיל) ר' יהודה אומר שמופיר ואין לו, ויש לו יגיעה בשדה, וביתו ריקם ופרקו נאה, ושפל ברך, ומרוצה לעם, ויש לו נעימה וקולו ערב ובקי לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים ולשנות במדרש בהלכות ובאגדות ובקי בכל הברכות כולן ויהבו ביה רבנן עינייהו בר' יצחק בר אמי, היינו

[מגילה כח.]

[תוספ' פ"ח]

[ניתא בגר מלמד ואם]

[ני' ליתא אמר רבי לעיל טו:]

[ני' ריש ומ"ש ר' לוי בר לחמא ור' חמא בר חנינא]

[ני' ריש ד' אלף לי אל דר המור כו' דר המור עליני בה כו']

[בילקוט שמ"ש ד' אלף לי אל דר המור כו' (תהלים ע) וְרָמָה וְקַקָּה: פע"ג דלמו מכס. ולא עם הארץ במתיבתה ולא ולמי מכס עדיף: פם יש זקן ואפ"ה מכס. תימר זקן והוא מכס: פרש"י גורס. בעל קומה שימעטו ויקבלו דבריו להמריך את הלב: פפי' פמוך. תכשי ניוה דכתיב "בחוקה" דמשמע נכח וגיוה ליון: מי נדמה פפני מי. הוי לומר לדיק מפני למי: פם מין פמה מרמה כו'. כלומר יוכס כמה שאתה לומר לרחם על אלו דכתיב (תהלים קמה) ורחמיו על כל מעשיו כן תרחם עליו: מריש. קורה: בירש. מגדל: שיש בידו בירה. גזל: ומינו מוור כו'. למלם את הגזל למה הוא דומה וכו': נפש נכנעו עד כפים. עם הכפים צריך ליפת הלב לשמים כלומר שימחור מקלקולו: ממופל ומין לו. יש לו טפלים ואין לו במה להתפרנס אלמו דומה עליו [והוא צריך לקרות מקרות לכו עליהן]: ויש לו ונרפו. שמתכוין יותר מדאי: ומרוממ נפש. מפרש לקמן: ונפל כרך. עניו: ומרומם נפש. טוח לבריות ומסכימין לתפלתו: נפיפה. כשומי קלח שמוסך הלב: ורגיל נקרות כו'. שיהו הפסוקים של תפלה סדורין בפיו:

תשובה צדקה. ושלשתן בפסוק אחד נאמרו [דס"ב ז'] ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני. ויתפללו זו תפלה. ויבקשו פני זו צדקה שנא' אני בצדק אחזה פניך. וישובו מדרכיהם הרעים זו תשובה. מה כתוב תמן ואני אשמע (מן) השמים ולסלה ויוצאין בין הקברות אם נתחייבנו גלות הרי אנו רעבים ומתענים. ואם נתחייבנו מיתה הרי אנו בבית הקברות כתתים וקרשו לבבכם ואל בגדיכם אם קרעתם לבבכם בתשובה אינכם קורעין בגדיכם על בניכם כי חנון ורחום הוא מארך *) חפיה: ת"ר אם יש שם זקן וחכם ואם לאו אומר אדם של צורה אחינו לא שק ותענית גורמין אלא תשובה ומע"ט גורמין שלא נאמר באנשי נינוה וירא אלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה אפילו מי שנזל מרוש ובנאו בבירה טלה מקעקע הבירה כולה ומחזיר הבריש לבעליו: ת"ר אדם שיש בו עבירה ומתודה ואינו חוזר בו דומה למי שיש בידו טבול ב כל מיטות שבעולם אין מהרה שנאמר מכבה ששעיו לא יצליח ורקו כיון שטבל בם' סאה טי שנאמר ומודה ועוזב ירוחם: מתני' עמדו בתפלה מורידין לפני התיבה אמר להם רבי יהודה אמר רבי שיש לו פה ויש לו יגיעה בשדה

*) ק"ס כתן עיין נינוה לעמי

רבינו גרשום

דגלו מבי כניסתה [לבי כניסתה] לס"ד גלות הוא איבא למ"ד פרהסיא ליכא: הרי אנו חשובין לפניו כבהמה שהרי לובשין שק שהן של שיער בהמה: א"ב עפר סתם למ"ד הרי אנו חשובין לפניו כעפר בעפר סתם מני למ"ד כדי שיזכור אפרו של יצחק מיבעי ליה אפר מקלה: קברי כותים למ"ד הרי אנו חשובין כמתים ת"ג מצי למיפך לך לקברי אבות של גוים ומ"ד כדי שיבקשו עלינו רחמים איבעי להו למיפך לקברי ישראל: מאי הר המוריה לעתיד לבא יראה ויראו כל ישראל לפניו בהר המוריה שנא' בהר ה' יראה איכא דמפרשי לה בהר שיראין ממנו כל העולם כולו כמו ויראו מפניך (תהלים סו) ויש מפרשים בהר שנראה בו הקב"ה לישראל כמו נראה אליכם (ויקרא ט) ויש מפרשים